

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118203695
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118203695.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobkyne: F. P., V.. XX.XX.XXXX, bytom N. R. X, Prešov, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 346 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 346 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 06.04.2018 domáhala voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 346 eur. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8C/94/2016 o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešná, a to v oboch uplatňovaných nárokoch. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „10. Strany konania uzavreli dňa 16.10.2012 Zmluvu o úvere č. 802001490 vo výške 350,- eur za poplatok vo výške 346,- eur s tým, že celkovú čiastku vo výške 696,- eur žalobkyňa zaplatí žalovanému v 12. splátkach po 58,- eur. V zmluve je zaškrtnuté, že úver bol žalobkyni poskytnutý na iný účel. V Zmluve nie je uvedená hodnota RPMN a ani priemerná RPMN. Rovnako nie je uvedená úroková sadzba úveru a termín konečnej splatnosti úveru.

35. Podľa bodu 10 Všeobecných obchodných podmienok poplatok, ktorý má žalobkyňa žalovanému vrátiť pozostáva z 1/3 úroku a 2/3 náklady na vypracovanie a uzatvorene Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tou spojenou. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 350,- eur, pričom sa zaviazala vrátiť 696,- eur. Náklady na vypracovanie a uzatvorene Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tou spojenou teda predstavujú sumu 230,67 eura. Z toho je zrejmé, že tieto tvoria podstatnú časť odplaty, ktorú mala žalobkyňa vrátiť žalovanému. Súd tento poplatok vyhodnotil ako neplatný z dôvodu rozporu s § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona. Obchádzanie zákona videl súd v tom, že dojednaním tak vysokého poplatku, vo výške dvojnásobku úroku, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a zároveň mal spôsobiť neúmerne navyšovanie úveru. Z rozhodnutí súdov Slovenskej republiky je zrejmé, že dojednanie úrokov v neprimeranej výške bolo a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Taktiež je zrejmé, že takýto poplatok značne prevyšuje náklady, ktoré má žalovaný s vypracovaním a uzatvorením zmluvy, a preto je takýto poplatok neprimeraný a aj z tohto dôvodu sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd je preto toho názoru, že poplatok, ktorému zodpovedajú 2/3 nákladov na vypracovanie a uzatvorene Zmluvy o úvere, spolu so všetkou

administratívou s tou spojenou spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľný.

38. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 346,- eur, tak Zmluva neobsahuje viaceré povinné údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j), a y) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to termín konečnej splatnosti úveru, úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane všetkých predpokladov použitých na jej výpočet, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. V zmluve je zaškrtnuté, že finančné prostriedky boli poskytnuté žalobkyni na iný účel, avšak v prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľský úver, má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na nespotebiteľský účel je na žalovanom. Ten sa k tomu vo svojom vyjadrení k podanej žalobe nevyjadril, a preto má súd za to, že nespochybnil tvrdenia žalobkyne o tom, že úver má charakter spotrebiteľského úveru. Táto nakoniec pri svojom výsluchu uviedla, že bola finančné prostriedky použila pre osobnú potrebu.

39. Z uvedených dôvodov sa podľa zákona o spotrebiteľských úveroch úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov.“ Rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8C/94/2016 zo dňa 31.5.2017 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 11Co/42/2017 zo dňa 30.11.2017 a právoplatnými sa stali 12.01.2018. Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, a preto finančné zadostučinenie požaduje vo výške 346 eur.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Má za to, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Priznanie primeraného finančného zadostučinenia prichádza do úvahy v tých prípadoch, ak by porušené právo nebolo možné napraviť inak. Podľa jeho názoru je potrebné prihliadnuť na to žalobkyni už bolo priznané bezdôvodné obohatenie aj v súdnych konaniach sp. zn. 14C 262/2015, 15C 105/2016, 20C 104/2016 a 8C 89/2016. Má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na predchádzajúce konanie neprimerane prísne. Uviedol, že predpokladom priznania nároku uplatňovaného žalobkyňou je porušenie spotrebiteľského práva, ujma, ktorá v dôsledku toho vznikla a ich príčinná súvislosť. Je toho názoru, že žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadostučinenia nevznikla, a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Namietal duplicitu požadovaných peňažných plnení zo strany žalobkyne a tiež to, že nekonkretizovala ujmu vo sfére rodinného, súkromného a spoločenského života. Navrhol preto žalobu zamietnuť.

3. Na prejednanie sporu nariadil súd pojednávanie, ktorého sa zúčastnili iba žalobkyňa a jej právny zástupca. Žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní písomne ospravedlnil, pričom súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Súd preto s poukazom na § 180 CSP konal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

4. Na nariadenom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom žalobkyne a listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 8C 94/2016, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co 42/2017, vyjadrením žalovaného, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

5. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 31.05.2017, č.k. 8C 94/2016-43 uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 346 eur spolu s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX

zo dňa 16.10.2012 uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 10) o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tou spojenou, je neprijateľná.

6. Súd v predmetnom rozhodnutí poukázal na to, že podľa bodu 10 Všeobecných obchodných podmienok poplatok, ktorý má žalobkyňa žalovanému vrátiť pozostáva z 1/3 úroku a 2/3 náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tou spojenou. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 350 eur, pričom sa zaviazala vrátiť 696 eur. Náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tou spojenou teda predstavujú sumu 230,67 eura. Z toho je zrejmé, že tieto tvoria podstatnú časť odplaty, ktorú mala žalobkyňa vrátiť žalovanému. Súd tento poplatok vyhodnotil ako neplatný z dôvodu rozporu s § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona. Obchádzanie zákona videl súd v tom, že dojednaním tak vysokého poplatku, vo výške dvojnásobku úroku, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a zároveň mal spôsobiť neúmerne navyšovanie úveru. Z rozhodnutí súdov Slovenskej republiky je zrejmé, že dojednanie úrokov v neprimeranej výške bolo a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Taktiež je zrejmé, že takýto poplatok značne prevyšuje náklady, ktoré má žalovaný s vypracovaním a uzatvorením zmluvy, a preto je takýto poplatok neprimeraný a aj z tohto dôvodu sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd preto prijal záver, že poplatok, ktorému zodpovedajú 2/3 nákladov na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tou spojenou spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľný. Vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia uviedol, že Zmluva neobsahuje viaceré povinné údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j), a y) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to termín konečnej splatnosti úveru, úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane všetkých predpokladov použitých na jej výpočet, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. V zmluve je zaškrtnuté, že finančné prostriedky boli poskytnuté žalobkyni na iný účel, avšak v prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľský úver, má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na nespotebiteľský účel je na žalovanom. Ten sa k tomu vo svojom vyjadrení k podanej žalobe nevyjadril, a preto mal súd za to, že nespochybnil tvrdenia žalobkyne o tom, že úver má charakter spotrebiteľského úveru. Táto nakoniec pri svojom výsluchu uviedla, že bola finančné prostriedky použila pre osobnú potrebu.

7. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 30.11.2017, č. k. 11Co 42/2017-80 predmetný rozsudok potvrdil. Vo svojom rozhodnutí sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o absencii povinných údajov vyžadovaných zákonom č. 258/2001 Z.z., čoho následkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V dôsledku toho nemohol žalovanému vzniknúť zákonný nárok na zaplatenie dohodnutých poplatkov. Prijatím plnenia bez právneho dôvodu preto vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Pokiaľ ide o neprijateľnosť zmluvnej podmienky, odvolací súd uviedol, že spotrebiteľ má platiť administratívny poplatok len za skutočne dodané plnenie, preto musí byť predmet administratívneho poplatku určitý a v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

8. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že pôžičku, ktorá bola predmetom pôvodného konania, vzala z dôvodu, že jej zomrel manžel. Zostala sama, nestačila vyžiť z dôchodku, ktorý mala vo výške približne 380 eur. Bola v koncoch. Išla si teda požiadať a o pôžičku. Keď ju jej schválili, bola šťastná. Celá situácia ju následne stresovala. Následne šla do Združenia na ochranu spotrebiteľov, kde jej pomohli podať žaloby voči žalovanému, konkrétne sa viedlo päť sporov. V danej veci ide o jeden z nich, kde bola úspešná a bolo jej priznané bezdôvodné obohatenie.

9. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

13. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

15. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

16. V prejednávanej veci je zřejmé, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie jej práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C 94/2016, v dôsledku čoho bol administratívny poplatok za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou uvedený v zmluve č. 802001490 zo dňa 16.10.2012 určený za neprijateľný. Bolo preukázané, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď predostrel žalobkyni, ktorá bola v neriešiteľnej situácii (zomrel jej manžel, zostala sama, nedokázala vyžiť zo starobného dôchodku) formulárovú zmluvu obsahujúcu uvedenú neprijateľnú podmienku. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach bola nepochybne daná. Rovnako bolo súdom v predmetnom konaní konštatované, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere preukázateľne absentujú obligatórne náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f), i), j), a y) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to termín konečnej splatnosti úveru, úroková sadzba, ročná percentuálna mieru nákladov, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Následkom týchto skutočností bol žalovaný zaviazaný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie. S ohľadom na to je podľa názoru súdu naplnený vyššie uvedený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadostučinenie a to, že boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov.

17. V prejednávanom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé prívodiť ujmu žalobkyni ako spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení úveru, a teda k strate finančných prostriedkov. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú, možnú v budúcnosti, ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalovaný prijímal od žalobkyne peňažné prostriedky nad rámec toho, na čo mal právny nárok. V dôsledku toho nemohla žalobkyňa disponovať finančnými prostriedkami, ktoré boli potrebné k jej živobytiu, pričom je potrebné upriamiť pozornosť na to, že jediným jej príjmom bol starobný dôchodok, z ktorého bola pravidelne odčerpávaná časť finančných prostriedkov na úhradu pohľadávky žalovaného, na ktorú nemal nárok.

18. Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Súd pri určovaní zohľadňuje rôzne kritéria, a to intenzitu, časové trvanie závadného konania, satisfakčnú a sankčnú funkciu a podobne.

19. Súd je toho názoru, že čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobkyňu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 346 eur, ktorá zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Žalovaný totiž pri kontrahovaní úverovej zmluvy využil tieseň žalobkyne ako starobnej dôchodkyne s nízkym príjmom a jej odkázanosť na čerpanie finančných prostriedkov prostredníctvom úveru a preukázateľne poskytol žalobkyni úver za nevýhodných podmienok (absencia podstatných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere neumožňujúca vyhodnotiť žalobkyni ako spotrebiteľke výhodnosť poskytnutého úveru, neprijateľný administratívny poplatok). Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľka, teda žalobkyňa, nie je povinná preukázať ujmu, ktorá jej vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa nepriznáva právo na finančné zadosťučinenie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď jej ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobkyňa úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

20. V súvislosti s námietkou žalovaného o zneužití inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia poukazujúc na to, že žalobkyni bol v 4 súdnych konaniach priznaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, je potrebné poukázať na to, že táto situácia len dokumentuje dlhodobé závadné konanie žalovaného pri koncipovaní zmlúv o spotrebiteľských úveroch a vymáhaní nárokov z nich. Podľa názoru súdu preto nie je namieste námietka o zneužití práva u žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá si v súdnom konaní uplatnila nárok, ktorý z dôvodu naplnenia jeho predpokladov, bol opodstatnený.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešná žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd až po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.